

- podredno, odločbo vrne tožeči stranki, da jo ta ponovno obravnava po tem, ko strankama omogoči, da podata svoja stališča na posamične dele klinične študije, ki jih je treba pred razkritjem prikriti; in
- toženi stranki naloži plačilo pravnih in drugih stroškov v zvezi s to zadevo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. S prvim tožbenim razlogom se trdi, da za zadevno poročilo o klinični študiji velja splošna domneva zaupnosti za namene člena 4(2) Uredbe 1049/2001 ob upoštevanju: (i) sistema in pogojev upoštevne sektorske zakonodaje EU; (ii) obveznosti institucij EU, da spoštujejo zahteve iz člena 39(3) Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine; in (iii) pomembnosti temeljne pravice do zasebnosti in temeljne lastninske pravice tožečih strank.
2. Z drugim tožbenim razlogom se, podredno, trdi, da bi bil edini pravno sprejemljivi rezultat pravilnega tehtanja v skladu s členom 4(2) Uredbe 1049/2001 sprejetje odločbe o nerazkritju zadevne klinične študije ob upoštevanju: (i) močnega zasebnega interesa tožečih strank za izognitev razkritju glede na destruktivni učinek, ki bi ga tako razkritje imelo na temeljno lastninsko pravico in temeljno pravico do podjetništva; in (ii) povsem nejasnega in splošnega interesa za razkritje, za katero ni zadostnega javnega pritiska.

Tožba, vložena 23. januarja 2017 – Bank Tejarat/Svet

(Zadeva T-37/17)

(2017/C 104/73)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (zastopniki: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal, A. Meskarian, Solicitors, T. Otty, R. Blakeley, V. Zaiwalla, in H. Leith, Barristers)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Svetu naloži, naj tožeči stranki povrne škodo, ki jo je utrpela s tem, da ji je Svet naložil omejevalne ukrepe z naslednjimi akti; kar zadeva omejevalne ukrepe proti Iranu: Sklep Sveta 2012/35/SZVP z dne 23. januarja 2012 (UL 2012, L 19, str. 22), Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 54/2012 z dne 23. januarja 2012 (UL 2012, L 19, str. 1), Uredba Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 (UL 2012, L 88, str. 1), Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 709/2012 z dne 2. avgusta 2012 (UL 2012, L 208, str. 2), Sklep Sveta (SZVP) 2015/556 z dne 7. aprila 2015 (UL 2015, L 92, str. 101), ter Izvedbena uredba (EU) št. 2015/549 (UL 2015, L 92, str. 12); tožeči stranki bi bilo treba plačati znesek 1 494 050 000,00 USD iz naslova premoženjske škode in znesek 1 000 000,00 EUR za nepremoženjsko škodo, skupaj z obrestmi na ta zneska;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog.

Tožeča stranka trdi, da je Svet, s tem, da je zanjo določil omejevalne ukrepe, dovolj resno kršil obveznosti, ki naj bi tožeči stranki podelile pravice, zaradi česar je podana nepogodbena odgovornost Unije. Ta kršitev je bila neposreden razlog za veliko premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka, zaradi česar je upravičena do odškodnine.

Tožba, vložena 20. januarja 2017 – DQ in drugi/Parlament

(Zadeva T-38/17)

(2017/C 104/74)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: DQ in trinajst drugih strank (zastopnica: M. Casado García-Hirschfeld, odvetnica)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- to tožbo razglasi za dopustno;
- toženi stranki naloži plačilo 92 200 EUR za povzročeno premoženjsko škodo;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na različne napake in opustitve, ki jih je storila administracija tožene stranke in ki so vzrok za premoženjsko škodo, ki so jo utrpele tožeče stranke, in sicer vsi stroški za odvetnika, priglašeni v okviru prošnje za pomoč, vložene 24. januarja 2014 na podlagi člena 24, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na protipravno ravnanje, zlasti koruptivno, ki škoduje interesom Unije v izbirnih postopkih kandidatov, ter zlorabo in ustrahovanje s strani vodje oddelka tožečih strank pri vsakodnevnem opravljanju njihovih nalog.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na poseg v dostojanstvo tožečih strank s tem ravnanjem in v njihovo psihično in fizično integriteto, kar škoduje njihovi karieri in družinskemu življenju.
4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na premoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpele tožeče stranke in ki naj bi bila tesno povezana s sovražnostjo, ki naj bi jo izkazal Parlament proti njim, ter ukrepi, ki so jih morale sprejeti zlasti glede uporabe odvetnika.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na neobstoje ukrepanja nadrejenih tožečih strank kljub nujnosti in teži zatrjevanih dejstev. Tožeče stranke zlasti menijo, da bi te okoliščine morale pripeljati do ravnanja nadrejenih tako, da bi se prenehale:
 - nezakonite dejavnosti;
 - zloraba in ustrahovanje vodje oddelka in nerazumni rok administracije za sprejetje ukrepov;
 - njihovi zaostreni delovni pogoji, zaradi česar bi se bilo mogoče izogniti stalnemu ukrepanju njihovega odvetnika.